

Virgo Maria velut manna de celo.

Mariam appellat manna, tanquam e manibus Angelorum e celo venientem, frabricatum, ac compositum.

16.

Tanquam strenui, ac vigilantes milites asiterunt Angeli in organizatione hujus Divini Corpusculi Deiparae, ne diabolus haberet ingressum ad illud in infusione Animae aliqua peccati macula inficiendum. Hanc cogitationem firmat D. Anselmus lib. de excellent. Virg. & ait. Nec dubium sanctissimum corpus, & sanctissimam animam: Bene sciebat sanctus Pater, quod tantum Anima sit peccati subiectum, tamen ita loquitur, ut innuat se agere de illo instanti, in quo anima infunditur corpori, inde de copore facit mentionem addens funditus, quod verbum importat exclusionem totius peccati in omni tempore, cujus defensionem explicat. Angelorum custodia fuisse proteclam, qui tanquam optimi Clientes advolant ad defensionem suae supremae Reginae.

D. Anselm. Angeli ad volarunt ad custodiendā Virginem ab omni peccato.

QUESTIO IV.

Hora, in qua concepta fuit sanctissima Virgo Maria recte dicitur hora aurea, & pretiosa.

17.

Brigit 2.

Sic in praecitata revelatione loquitur sanctissima virgo cum sua serva B. Brigitta, Hora, in qua ego concepta fui, bene potest vocari aurea hora, & pretiosa & statim: Bene ergo aurea hora fuit Conceptio mea, nam tunc incipit lux omnium, & tenebrae quasi festinabant ad lucem. Valde pretiosa, & supremae aslimationis exitit hac hora aurea, & in hoc sensu dicuntur murecula aurea sponsae Cantic. 1. n. 10. Exitit hora aurea omnium gratiarum, ac indulgentiarum. Aurea virgo. Assueri. Esther. 1. 7. num. 15. Hora aurea, utpote fulgens splendore omnium virtutum. Lamina aurea in capite sacerdotis. Exod. 28. num. 36. Hora aurea ad custodiendam omnem iustitiam, & sanctitatem, Zona aurea ad mamillas Apocal. 1. num. 13. Hora aurea ad defensionem totius Orbis, Reclinatorium aureum. Cantic. 3. num. 10. Hora aurea ostendens viam in caelum. Platea civitatis aurum mundum. Apocal. 21. num. 21.

Cantic.

Ester. 15.

Exod. 28.

Apocal. 1.

Cantic. 3.

Apocal. 21.

18.

Recte de hac die Conceptionis Virginis dicam, id quod Petrus Blesensis dixit epistola 14. ubi Mariam vocat Imperialem diem tanquam splendoris primatum tenentem & reliquorum principatum. Unde perbelle Angelus del Paz lib. 2. in Luc. cap. 28. de die Concept. sic loquitur. Qua ante festivitas, huic praeponeuda est, ex qua, & per quam omnium aliarum festivitatum est exorta devotio. Hac dies est principium, ac Origo omnium solemnitatum nostrae fidei, ergo nulla dies illi praeponeuda, nec adaequanda. Explicans scriptor Canonicus, primam totius Orbis fabricam & fulgentissimae lucis productionem enarrans, subdit Factum est vespere & mane dies unus. Gen. 1. n. 5. Ex quo insurgit difficultas cur hic dies dicitur unus, & non potius primus, ut jam alibi notavi, consequens dies

Angelus de Paz. Festivitas conceptionis omnium supremam.

Gen. 1.

dicatur secundus, ut clarè patet ex Tex. ibidem num. 8. Factum est vespere, & mane dies secundus, Ergo antecedens dies primus erat dicens, nam secundus supponit primum, cur ergo ille non dicitur primus, sed unus, & unicuique, rationem praclare nobis dat D. Ambros. lib. 2. Hexamer. cap. 1. & ait: Excipiendus à ceteris tanquam dies unus, non conferendus cum ceteris, tanquam dies primus: unde fundamenta rerum omnium posita, & causa esse experunt, quibus mundi huius, aique universa visibilis creatura fulta substantia est. Dies, in quo totius Orbis machina exorditur, non vocandus primus, etsi revera primus sit, sed unus, seu unicuique non enim computandus est cum aliis; cum sic ceteris excellentior, ut hanc ergo ejus excellentiam scriptor declaree tanquam à ceteris separans; non primum dicit, quia tunc cum ceteris secundo, & tertio erat annumerandus, sed unum, seu unicuique, & singularem appellat, ad majorem ejus nobilitatem indicandam, à quo cetera omnia habuerunt principium; ex quo liquet, quam solemnissima sit ista aurea dies conceptionis Virg. Mariae, ab illa enim tanquam à radice, ac fundamento emanarunt omnes festivitates, ac solemnitates omnium mysteriorum nostra fidei.

Gen. 1.

D. Ambros.

19.

Hac aurea dies Conceptionis Virginis valde festiva exitit, Angelis ubi primum ipsa concepta est ait D. Vincentius Ferreira sermon. de nativitate, Statim Angeli in Caelo fecerunt festum Conceptionis. Et Angelus in sermone, quem habuit cum B. Brigitta cap. 4. loquens cum sanctissima Deipara sic ait: Et tu o Virgo sanctissima, Angelis ut creati fuerunt, gaudium fuisi. Angeli in illo instanti, in quo fuerunt viatores, fidem Christi habuerunt, eumque ut suum glorificatorem adorantes agnoverunt; sicque de ipsa sua sanctissima Matre notitiam habuerunt, eamque ut eorum Reginam venerati sunt gaudentes de tanto sanctitatis splendore; si cum tunc ante saecula eam objectivè agnoscentes, ita laetitia exultarunt Angeli, quale esset eorum gaudium, cum eam jam actualiter viderent conceptam, ac efformatam in utero Matris. Ait Christus D. Luc. 15. num. 10. Dico vobis gaudium erit coram Angelis Dei super uno peccatore penitentiam agente. Quando magis in hac die gaudium fuisset sanctis Angelis Dei, cum illa concipiebatur, per quam peccatores ad penitentiam vocabantur, & per quam salus omnibus aperiebatur.

D. Vincent. Hac dies festiva Angelorum.

B. Brigitta.

Luc. 15.

20.

Valde festiva exitit hic dies Conceptionis ipsi Deo, ait Paulus 2. Corinth. 8. num. 9. Scitis gratiam Domini nostri IESU CHRISTI, Quae verba explicavit ibi D. Thomas Lect. 2. Scitis gratiam, quam quidem humano generi contulit. D. Thom. Et in rem nostram Lectio Graeca sic habet: Scitis festivitatem Domini nostri IESU CHRISTI, Graecus. Festivitas Domini nostri IESU, ut gratiam conferret humano generi. Praecipiebat Deus certa dona preparari, quae offeratis in diebus festis meis. Numer. 18. ut legit Origenes homil. 23. numer. 1. Habet ergo Deus dies festos suos. Est enim humana salus dies festus. Dies festus hac Conceptionis valde festiva Deo, dum Maria praeservatur à peccato; dumque Maria concipitur, per quam salutis gratia diffundenda

Numer. 18. Origenes. Dies festus Dei sanctificationis nostrae.

Luc. 1.

Richard.

21.

Cantic. 5.

D. Ambros.

Richard.

Rupertus

Maria virgo gratiarum dispensatrix.

denda erat in omnes. Ingressus Angelus ad virginem Mariam ait: Ave gratia plena. Loc. 1. n. 28. quia ex plenitudine ejus superabundanti nos omnes accipimus. Richard. lib. 1. de laudibus Virg. cap. 4. Bene ergo dicta est gratia plena, & intantum plena, ut ex tuo redundante totus hauriat mundus.

Ad fores divinae sponsae pulsar divinus sponsus Christus D. dicens, Aperi mibi soror mea, amica mea, columba mea; immaculata mea, quia caput meum plenum est rore, & cincinnati mei guttis noctium. Cantic. 5. num. 2. Instanter pulsar ostium divinus sponsus ut eis sponsa aperiat, & quamnam rationem ad hoc interponit! An ut ejus praesentia gaudeat, ejus colloquiis fruatur, & cum ipsa habitibus commoretur; minime, sed tantum hoc proponit, quid caput meum plenum est rore, & cincinnati mei guttis noctium. D. Ambros. lib. 3. de Virg. Richardus, Rupertus per rorem, & guttas intelligunt divina dona, ac caelestes gratias; inde divinus sponsus postulat, & instat, ad ostium sanctissimae Virg. Mariae, ut aperiat, ut illam gratiarum, ac donorum affluentiam, tanquam eorum dispensatrix per universum genus humanum dividat, ac distribuat, ut ait D. Anselmus, Totum nos Deus voluit habere per manus Mariae.

clesia per Mariam Virginem, seu ad ejus similitudinem est composita, ac efformata, D. Ildephonsus serm. 2. de Nativitate Virg. Ad vicem Matris ejus, ait, mater nostra Ecclesia construitur. Albertus Mag. super Milos est, ait: Supremus artifex per matrem suam, Ecclesiam matrem nostram fabricavit. Et Petrus Damian. homil. de S. Ioan. ait. De Maria produsse videtur Ecclesia. Nam sanctissima Deipara juxta communioem sententiam Theologorum, in quodam signo priori simul cum Christo fuit praedestinata, ante aliorum electorum praedestinationem; ex quibus Ecclesia constituitur. Tunc supremus artifex ad similitudinem, & exemplar suae matris Mariae Ecclesiam composuit, & effigavit; atqui de Epes. 5. Ecclesia ait D. Paulus ad Ephes. 5. nu. 37. loquens de Christo D. cum Ecclesiam efformaret; Semetipsum tradidit pro ea, ut sibi exhiberet ipse Ecclesiam gloriosam non habentem maculam, neque rugam sed ut sit sancta, & immaculata. Ut Ecclesia corresponderet suo exemplari, si Ecclesia non habet maculam, nec rugam, nec etiam sanctissima Deipara; etsi Deipara habet maculam, etiam Ecclesia illa inficitur; hoc secundum negat Apostolus, ergo & primum negandum est: si ergo ex sponso Christo colligitur, quod Ecclesia sit immaculata, idem colligendum est de filio Jesu, per respectum ad matrem; nam ex ipso divino sponso tota puritas defumitur. D. Thom. Thom. ad Ephes. Indecens erat, ut immaculatus sponsus sponfam duceret maculatam, & ideo exhibet eam sibi immaculatam per gratiam.

D. Idelph.

Albertus.

Damian.

Cum Ecclesia sit sine macula, sic & Maria.

D. Thom.

24.

D. Bernard.

Rupert.

Ecclesia.

Cantic. 5.

D. Thomas.

Ansbert.

Jacob. 7.

In Dei para nulla fuit vicissitudo, nisi obumbratio.

QUESTIO V.

Sammam puritatem Virg. Mariae in sua Immaculata conceptione apertissime nobis divinus spiritus declarat in scriptura multis in locis.

22.

Marc. 6.

Isai. 11.

Mariae doctrinam praebet Doctoribus.

Richardus.

23.

Cantic. 4.

Miora.

Ad hoc tantum mysterium, quod incipimus explicare, ipsa sanctissima virgo nobis docatam praebet, & viam ostendat. Mittens Christus D. suos Apostolos ad praedicandum per totum orbem, Praecipit eis, ne quid portarent in via nisi virgam. Marc. 6. n. 8. & quenam est haec virga, quae tantum portari mandatur? est illa, de qua loquitur Isaias 11. num. 1. Egredietur virga de radice Jesse. Quae à Doctoribus semper portanda est ad veram sapientiae illuminationem. Richardus de sancto Laurent. lib. 12. de laudibus Virg. sic ait: Maria est via praedicationis, ac doctrina, quae sola datur praedicatoribus, ac Doctoribus ad portandam in via: qui enim habere posset hanc virgam comitem non desset ei gratia, non doctrina, vel aliquid necessarium. Adde nobis haec divina virga ad dirigendum in praesenti.

De sanctissima Virgine Maria, ait divinus sponsus Cantic. 4. num. 7. Tota pulchra es amica mea, & macula non est in te. Illa vocula tota propositio universalis est, & dicit omnimodam gratiae pulchritudinem, & omnem feccitatem peccati excludit Doctissimus Idiota. De Beata Maria cap. 2. sic scribit: Tota pulchra es virgo gloriosissima, non in parte, sed in toto: & macula peccati sine mortalis, sine venialis, sine originalis; non est in te, nec unquam fuit, nec erit. Ergo Deipara totaliter pulchra, & nulla ex parte maculata est. Ec-

Loquens Christus D. cum Beata Deipara juxta D. Bernard. homil. 4. super Missus, Rupertus, & alios, eam appellat amica mea; columba mea, immaculata mea. Cantic. 5. num. 2. Purum, & immaculatum juxta D. Thomam 2. 2. quast. 106. intelligitur per recessum à contrario. Ergo cum virgo dicitur immaculata, exponendum per recessum à contrario, seu macula, explicans praedicta verba Ansbertus Abbas ad Cantinc. 4. Pulchra es amica mea, & macula non est in te, nec vicissitudinis obumbratio. Expende verba Magni Abbatris, quod virgo Maria ita sit immaculata, ut nulla sit in ea vicissitudinis obumbratio. Ut Apostolus Iacobus explicet summum Dei splendorem ait cap. 1. num. 27. Descendens à Patre lumen apud quem non est transmutatio, nec vicissitudinis obumbratio. Quibus verbis, ut ibi advertunt expostores, denotatur discrimen inter nostrum solem terrenum, qui est fons nostri luminis; ac Deum Patrem luminum; nam ille terrenus mutationis subdit vices, & nunc splendet, & nunc obscuratur terrae, aut lunae oppositus; unde nocturnae umbræ, ac diurnae eclipyses existunt & semper suo cursu aliquando illucescit, aliquando tenebrescit; At Aeternus Pater luminum semper supremo splendore fulget, ut in eo nulla sit transmutatio ad tenebras, nec vicissitudinis obumbratio, aut ab terrenae labis objectu, aut de alicujus caligine eclipysis; sic de sanctiss. Deipara ait Ansbertus, quod macula non est in te, nec vicissitudinis obumbratio; tanto divini spiritus splendore fulget, ut alicujus alternae humanitatis obumbrationis nullam senserit injuriam, tantoque plenae pulchritudinis

dinis nitore irradiat absque ullo umbrarum naxo, & obfuscationis vicissitudine, ut à tenebrosa primæ culpæ feciditate omnino alicha extiterit.

25. Ecclief. 1.

Richard. D. Bernard.

Symbolum.

Genef. 1.

Alia lectio. Ioan. 8.

Colofen. 1. D. Auguf. D. Ambrof. D. Bafil. D. Thom.

Maria tota creata est in gratia.

D. Bernard.

Leo imper.

26. Cantic. 6.

Malach. 4.

Tertio, Ait Siracides Ecclesiast. 1. num. 9. Ipse creavit illam in Spiritu sancto, & vidit, & dinumeravit, & mensus est; quæ verba, licet magna pars Expositorum, de Filio Dei intelligent; Tamen Richardus de sanct. Lauren. lib. 2. de laudibus Mariae part. 5. D. Bernard. citand. & alii de B. Virgine interpretantur, eique magis convenit verbum creavit illam, nam filius Dei non est factus, nec creatus, sed genitus, ut habetur in Symbolo D. Athanasii, ex quo insurgit magna difficultas, quomodo dicitur de sanctissima Deipara: Ipse creavit illam in Spiritu sancto: Nam omnia dicuntur in filio Dei creata, quæ est sapientia aeterna, In principio creavit Deus caelum, & terram. Alia lectio habet: In filio creavit Deus Caelum, & terram; & de se ait Christus Dominus, Ioan. 8. numero 25. Principium, & qui loquor vobis. Et Apollolus ad Colofens. 1. num. 16. Omnia per ipsum, & in ipso creata sunt. Ut explicant D. Augustinus lib. 1. de Genesi ad litteram cap. 1. D. Ambros. D. Bafil. homil. 1. Hexamer. & D. Thomas ibi in Ecclesiast. tanquam per Ideam, & causam exemplarem, in ipso, & per ipsum facta sunt omnia, cum filius sit sapientia Patris. Cum ergo virgo Maria non dicitur Creata in filio, ut de cæteris creaturis asseritur, In filio creavit caelum, & terram: sed aliter de ea habetur, Ipse creavit illam in Spiritu sancto. Nunquid in creatione Virginis filius cessit, & eam remisit Spiritui sancto? Absit: vel in ipsa virgine duæ creationes considerandæ sunt & maxime; eam cum cæteris creaturis in esse naturali creavit in filio, suo, secundum suam aeternam sapientiam, ut simul etiam crearet in Spiritu sancto ac gratia illius. Perpende verbum Vidit, & dinumeravit. In illo primo signo aeternitatis, in quo Deus decrevit creare omnia, simul vidit, quod sic eam creabat in esse naturali, ut futuram Matrem ipsius filii, & pro singularitate dignitatis singulariter eam creavit simul in Spiritu sancto, ut in primo instanti suæ creationis esset illius gratia plena, & inde ad tantum cumulûm meritorum, ut solus Deus sua infinita sapientia illa valeat agnoscere, & dinumerare. D. Bernard. Senens. rom. 2. serm. 3. cap. 1. ait: Tanta fuit perfectio virginis, ut soli Deo cognoscenda reservetur juxta illud Ecclesiast. 1. Ipsa creavit illam in Spiritu sancto, & vidit, dinumeravit, & mensus est. Ad hunc locum Ecclesiast. alludit Leo Imperator cogitamento sapiens, orat. 3. sic loquitur, Et quis conetur magnitudinem glorie tue metiri, ac si dicat, cum sit totius Omnipotentis opus, Cum Deipara loquitur.

crimen inter solis, ac aliarum rerum creationem; nam alia res prius fuerunt creata: in sua substantia naturali, & postea assecuta sunt decoris formam, prius habuerunt substantiam, deinde formam: In principio creavit Deus caelum, et terram; postea vero decoris formam, eis data: Germinet terra herbam viventem & facientem semen, & lignum pomiferum. Ibidem n. 11. similiter & quarta die, Fecit Deus duo luminaria magna, & stellas, & posuit eas in firmamento Cæli. Ibidem num. 16. At in creatione solis aliter se res habuit, prius creata fuit forma lucis, deinde ejus substantia: prima die dixit Deus fiat lux, & ex ipsa luce, quarta die fabricavit solare corpus, ut docent D. Basilus homil. 1. in Hexamer. D. Gregor. Nazianzen. Orat. 43. D. Gregor. Nyss. sen. D. Thom. Abulen. Cajetan. & alii istam creationem solis diversam ab aliis perbelle notavit D. Gregor. Nazianz. citatos. Cum in Cæteris rebus Deus Materiam prius conderet, & deinde eam forma conveffiret, hic ut majoris cujusdam miraculi specimen daret, formam materia priorem protulit; forma enim solis lumen est, Ecce cur Virgo Maria dicitur electa ut sol, quia ejus electio ad gratiam valde diversa est ab electione aliorum, ut majoris cujusdam miraculi specimen daret. Homines alii prius fuerunt præordinati ad esse naturale, tanquam Adam filii, ac ejus feciditate infecti antequam gratia mundaretur. At Maria electa ut Sol prius fuit præordinata ad formam lucis gratiæ, quam ad suam naturalem substantiam. Nam in primo instanti Christus prædestinatus est, ut de tali muliere carnem sumeret, ac proinde ibi ipsa prædestina est tanta gratia, quanta ad tantam dignitatem requirebatur, & si, in ordine naturali, Deus fecit hoc mirabile, ut prius crearet lucem solis, quam ejus substantiam; Cur hoc denegandum electioni Martis ejus, ut majoris cujusdam miraculi specimen daret. Sic ait Ioan. Apocal. 12. n. 1. Signum magnum apparuit in celo. Mulier amicta sole. Græc. eius legit, miraculum magnum. Magnum fuit; quod Deipara esset electa ut sol, vel ita sole, & de hoc signo magno ad mysterium Conceptionis multa dixi tom. 2. in Apocal. cap. 12. quest. 9. num. 74. quest. 14. num. 113. 114. 115. 116. & quest. 16. & quest. 35. & quest. 70. per totum.

Genef. 1.

D. D. Bafil. D. Nazian. D. Nyffen. D. Thom. Abulen. Cajetan.

Deipara veluti prius ad gratiam, quam ad substantiam.

Apocal. 12. Græc.

27.

Cantic. 7. D. Gregor. Cassiodor. Philo. Aponi. Anselm. Alcuin. Haymo. Cant. 5.

lus

Suprema Deipara magnalia à sua conceptione.

Vaticanus. Aquila. D. Ambros. Marie virginis tanta gratia data est, quantum pure creatura possibilia.

28. Luc. 1.

Sapient. 11.

Beda.

Hugo. Richard. Deipara ex potentia absoluta præservata à peccato.

lus. Si divina Sponsa maxime assimilatur cum suo cœlesti sponso, & maxime cum eo cohereret, cur tam diversimodè eorum corpora, eorumque membra describuntur, ut unus à capite, alius è contra, à pedibus, ac gressibus referatur; caput Christi Deus, Primi vero Deipara gressus in sua Conceptione, ac prima formatione habentur, & agnoscuntur. Suprema majestas Christi à capite hoc est ejus divinitate dimanat, ac exundat. At verò præclarissima Deipara magnalia à suis primis gressibus, à sua primâ formatione, seu conceptione; inde exurgunt, & sublevantur ex magna gratia, qua ex summa Dei liberalitate fuit plena. In calceamentis filia Principis. Vaticanus filia liberalis. Aquila excubitor filia sponte dantis D. Ambrosius in Psal. 118. Filia voluntatis, vel beneplaciti. Deipara enim excubitor filia summi Dei principis, valde liberalis in eam, ac sponte dantis, ut filia suæ voluntatis, ac beneplaciti, & inde tantum gratiæ abundantiam ei est largitus, quantum possibile est omni paræ creaturæ. D. Bernardus Senensis tom. 1. Sermon. 6. art. 8. cap. 10. ait. Tanta gratia Virgini à Domino data est quantum uni pure Creatura dari possibile esse.

QUESTIO XI.

Sanctissima Virgo maxime Dei potentia custodita ab omni peccato originali.

At Regius Vates Psal. 70. n. 17. Quoniam non cognovi litteraturam, introibo in potentias Domini; Domine memorabor justitiae tuae solius. Seu ut legit Angellus. Misericordiae tuae solius. Ac si dicat, quia non arguitis, Sylogismis litteratorum, ac Philosophorum, sed magnitudine tuæ gratiæ, ac misericordiæ ductor, inde ad aliquid investigandam de mirabilibus tuæ potentiae possum elevari; nam ut ait D. Augustinus in dicto Psal. Homines de litteratura præsumentes, & à gratia resilientes toto corde reprobari. Nos vero de divina gratia consili aliquid de Dei potentia in tanto mysterio consideremus.

Primò. Inter magnifica Salomonis opera describitur ejus thronus, Reg. cap. 10. num. 19. & dicitur: Fecit Rex Salomon thronum de ebore grandem, & vestivit eum auro fulvido nimis, & duo leones stabant juxta manus singulas. Valdè notum est in scriptura per thronum Salomonis sanctissimam Virginem adumbrari; Thronus ejus sicut dies caeli, & thronus iste ex nulla alia materia fabricatur, nisi ex ebore; quod ob sui candorem, eximiam puritatem adambat, & cum ex carne, & sanguine animalis nascatur, omnino carnis, & sanguinis expers est; sic purissima, ac candidissima Deipara cum conciperetur ex carne, & sanguine humano; totaliter prodit aliena ab omni commercio, ac feciditate carnis, & sanguinis humani.

Illud maxime in presenti norandum, quòd duo leones stabant juxta manus singulas. Et cur duo leones adjunguntur illis manibus tenentibus sedile. Jacob. Gen. 49. in Juda filio annuntians Christum dicebat, Catulus leonis juda. In quo catulo; & leone sapienter agnoscat ibi D. Ambros. duos nobilissimos leones, nimirum Deum Patrem, & Filium ejus. Sicur, & per aurum fulvidum reclinatorium aureum, Cantic. 3. D. Gregor. & Cassiodor. interpretantur dona Spiritus sancti. Cur ergo ad custodiendum hunc thronum Salomonis omnes tres personæ divinæ conveniant, & astant; unus Cherubim collocatur ad custodiendum paradisum Gen. 3. num. 24. unus Angelus deputatur ad ducendum, & custodiendum populum per desertum Exod. 12. num. 34. Unus Exod. 31. Seraphim volans labia Isaie purificavit, c. 6. Isa. 6. num. 6. & unicuique homini, ac cuilibet regno ad custodiam unus assignatur Angelus: ad defensionem throni Salomonis tres divinæ personæ proponuntur. Unde tanta diversitas, ac differentia; Seraphim custodit paradisum, post perpetratum primi hominis peccatum; in eo Angelus post adoratum vitulum à populo ei præcedit; Seraphim purificat labia Isaie, quæ antea polluta erant; & Angeli suscipiunt hominum tutelam, cum jam sint infecti venenoso serpentis halitu. At ut superius